

THẾ MÀ CŨNG KHOE

Lần ấy, trên đường đi thăm bà con nông dân xã Gia Thượng (Gia Lâm, Hà Nội), xe Bác đi qua trường Sĩ quan Hậu cần. Cán bộ, học viên chiến sĩ ùa ra công mời Bác vào thăm. Có anh còn nín áo khoe: “Thưa Bác, trường cháu có nhiều thành tích tặng gia ạ”. Ý chừng nói thế để Bác hài lòng, để Bác hiểu việc trường được Bác đến thăm cũng xứng đáng.

Vào sân trường, Bác ra hiệu cho mọi người ngồi xuống rồi hỏi:

- Các cô, các chú có thi đua đạt được nhiều thành tích không?

Nhiều tiếng “có”, “có” ồn ào. Một cán bộ đứng dậy:

- Thưa Bác! Chúng cháu tặng gia giỏi nhất toàn quân về chăn nuôi và trồng rau đấy ạ!

Bác gật đầu, hỏi thăm:

- Ở vùng này có mấy đơn vị đóng quân?

- Dạ, có thông tin, cao xạ... 6, 7 đơn vị...

- Thế các đơn vị ấy tặng gia có giỏi như các chú không?

- Thưa Bác, không ạ! Chúng cháu nhất đấy ạ!

Bác cười hóm hỉnh, rồi lắc đầu:

- Chỉ biết thi đua một mình, không giúp đỡ bạn. Thế mà cũng khoe!

Bài học: Thành tích thực sự không nằm ở việc đứng đầu để kiêu ngạo, mà ở sự khiêm tốn và lòng nhân ái. Thi đua phải gắn liền với tinh thần đoàn kết, người giỏi phải có trách nhiệm giúp đỡ người yếu để cùng nhau tiến bộ. Nếu chỉ biết vun vén cho thành công cá nhân mà thờ ơ với khó khăn của đồng đội thì đó là lối sống ích kỷ. Bài học nhắc nhở chúng ta sống vì cái chung, lấy sự trưởng thành của tập thể làm thước đo cho giá trị của chính mình.